

"Matas no és ningú dins el PP"

Maria Antònia Munar compleix tres anys al capdavant del govern del Consell de Mallorca, mentre totes les enquestes coincideixen a dir que el seu partit, UM, tindrà la clau de la governabilitat de Balears el 1999.

Què opina de les respostes que ha generat el Document de Barcelona?
—Quan no s'aprofundeix en l'anàlisi de les propostes i s'intenta desqualificar dient que és una tonteria [com digué el ministre Mariano Rajoy a Palma] és que el tema els preocupa. Crec que s'ha encertat fent un document de futur que ens permet

—Però hi ha possibilitats reals que els dos més poderosos, CiU i PNB puguin arribar a un acord?

—Crec que sí, pens que serà una realitat, segurament no per a les de l'any que ve, però sí per a les següents.

—Vostè es mostra partidària d'un acord amb el PSM.

JOAN CELIA

"Sempre he apostat per una col·locació amb el Partit dels Socialistes de Mallorca per a unes eleccions estatals perquè hi ha moltes més coses que ens uneixen que no que ens separen."

—Sempre he apostat per aquesta coalició per a unes estatals perquè hi ha moltes més coses que ens uneixen que no que ens separen. Ara que veim que el dia de demà es produirà la coalició electoral europea, és lògic que en unes eleccions a nivell d'estat es pugui arribar a un acord entre UM i PSM. Més difícil serà per a unes eleccions autonòmiques, però ara mateix governem junts el Consell de Mallorca, per tant...

—Ara compleix tres anys de presidenta del Consell i entra en la fase final de la legislatura

—Sí, i crec que ha estat molt positiu perquè s'han donat respostes a les necessitats de l'illa que eren imprescindibles. Però per damunt de totes les realitzacions concretes el que val és que s'ha demostrat que l'alternativa [al PP] és possible i que s'ha demostrat al ciutadà que el seu vot val, que amb el seu vot es poden fer coses, que hi pot haver un canvi... Això és fonamental en qualsevol societat democràtica.

veure cap on ha d'anar Espanya quant a la seva configuració.

—Vostè ja ha dit que voldria una major col·laboració entre partits nacionalistes que permetés una gran coalició en les eleccions europees.

—No hi ha més remei que treballar en aquesta direcció si tot l'estat és una sola circumscripció. Ara tenim la divisió en dos, la Coalició Nacionalista i CiU. Seria absurd que de cara al dia de demà això no s'arreglès.

Abans del Pacte de Progrés [PSOE, PSM i UM] tot era sempre el mateix, res.

—Què o qui canviaria del Pacte del Progrés?

—Mai no es tracta de qui, sinó de què. Canviaria simplement la manca d'experiència de govern que ha afectat el PSM i EU, que són partits que sempre havien estat a l'oposició i que han hagut d'aprendre sobre la marxa a actuar entre l'ideal i allò que és possible.

—Amb el PSM continua governant, però no amb EU, que s'ha retirat

—És una actitud més còmoda, sí, però s'ha d'aprendre que si es vol governar el que no es pot fer és ara donar suport, ara llevar-lo, ara tornar-lo a donar... paticipar-hi i no participar-hi no és possible. Aquesta actitud d'EU ha fet que el Pacte de Progrés no hagi donat tot el que hagués pogut donar de si.

—De la seva forma de referir-se al PP, deduesc que no sembla que les relacions amb el PP hagin millorat gaire.

—Són correctes. El que passa és que el PP té molts problemes, amb una greu divisió interna que fa que sigui difícil parlar o prendre decisions perquè has de saber què opinen els matistes, els vergeristes, els canyellistes... això evidentment dificulta molt la relació.

—Les enquestes coincideixen a donar a UM el paper de clau per formar governs. Supòs que això la fa sentir satisfeta.

—Sempre he dit que les enquestes s'han de prendre amb reserves, perquè depenen molt del que la gent vol dir, de qui les interpreta, de qui les paga... Només crec en el vot del ciutadà. Ara, per contestar la pregunta, li diré que és lògic que un partit de centre, nacionalista i liberal tengui la clau de la governabilitat. L'estrany seria que la tengués Esquerra Unida o el Partit Popular, que són els dos extrems.

—Es cert que des del PP li han llançat missatges, més o menys directes, per parlar de possibles pactes postelectorals?

—A mi directament no. Indirectament sí que m'han fet arribar que hi pot haver una entesa pel futur.

—I doncs?

—És molt positiu que el PP pensi que hi pot haver aquesta entesa perquè mai ningú no es pot tancar a parlar. Ara, li ho puc dir clarament: tndrem un programa, en el qual ja hi feim feina, que dirà molt clarament com han de ser les relacions entre el Govern balear i els consells insulars, les dotacions econòmiques, competències... A partir d'aquí podrem parlar amb qualsevol.

—Hi ha una opinió molt estesa a l'esquerra segons la qual és improbable un pacte entre UM i el PP perquè significaria la mort per absorció d'UM.

—És una opinió que han de tenir perquè òbviament això els dona moltes més possibilitats de formar un govern de cara al futur. És un fet que un partit nacionalista té més dificultats quan pacta amb la dreta que no amb l'esquerra, per mor del fet diferencial. Es pot pensar que no es confon UM amb el PSOE ni amb EU i, en canvi, que hi ha més elements comuns amb el PP. Això era més així en el passat que no ara...

—Creu que el 1999 hi haurà candidatures semblants a UM a Menorca i Eivissa?

—Esperam que hi hagi candidatures que tot i no tenir vinculacions orgàniques amb UM, seran formades per gent que vol un nacionalisme a Menorca i Eivissa que permeti tenir una opció diferent al que existeix. Sabem que hi ha la voluntat d'existir. Es-

peram i desitjam que hi hagi la valentia de presentar una candidatura.

—Com analitza el govern de Jaume Matas durant aquests dos anys?

—El govern de Matas s'ha d'analitzar dins la realitat en què s'ha produït. Per tant, no es pot ser molt sever en el judici. És el tercer president de la legislatura, després que Aznar fes fora Cañellas i que Soler sofrís una cop intern dels seus mateixos companys. A partir d'aquí el senyor Matas assumeix la presidència d'un govern dins el qual hi ha consellers que no són seus, que són d'altres corrents. A més, s'ha d'entendre que ell no era ni el número u, ni el dos, ni els tres, de la llista. És fàcil d'entendre que no és ningú dins el seu propi partit, el PP. És clar, amb tots aquests condicionants l'únic que podia fer Matas és governar de cara als mitjans de comunicació i de vendre el missatge que tot va bé i que ell és el millor president del món... Tampoc no tenia moltes més opcions.

"El PP té molts problemes, amb una greu divisió interna que fa que sigui difícil parlar o prendre decisions perquè has de saber què opinen els matistes, els vergeristes, els canyellistes..."

Miquel Payeras